

FOD VOLKSGEZONDHEID,

7/02/2013

VEILIGHEID VAN DE VOEDSELKETEN

EN LEEFMILIEU

DIRECTORAAT-GENERAAL

ORGANISATIE GEZONDHEIDSZORGVOORZIENINGEN

FEDERALE COMMISSIE “ RECHTEN VAN DE PATIËNT ”

Advies met betrekking tot het aanbieden van een
tweede medisch advies in het kader van een
hospitalisatieverzekering

I. INLEIDING

Op 12 januari 2012 ontving de Commissie ‘Rechten van de patiënt’ een adviesvraag van minister L. Onkelinx met betrekking tot een initiatief van de Christelijke Mutualiteiten. Meer specifiek in het kader van een aanvullende verzekering (hospitalisatieverzekering) hebben die laatste een samenwerking ontwikkeld met een universitaire instelling ten einde hun leden een tweede medisch advies (“second opinion”) te kunnen aanbieden wanneer die daarom vragen. Dit tweede advies wordt uitgebracht op dossier, d.w.z. op basis van de informatie overgemaakt door de patiënt.

De minister vraagt de Commissie of dat aanbod in het kader van een verzekering, met exclusieve toeleiding van patiënten naar zorgverstrekkers van een bepaalde instelling, verenigbaar is met de principes van de wet betreffende de rechten van de patiënt.

II . ADVIES VAN DE COMMISSIE

De Commissie verwijst vooreerst naar het principe van de vrije keuze van de zorgverstrekker, zoals opgenomen in artikel 6 van de wet van 22 augustus 2002 betreffende de rechten van de patiënt.

Dit impliceert uiteraard het recht voor elke patiënt om een tweede medisch advies aan te vragen bij de zorgverstrekker van zijn keuze. Voor de Commissie veronderstelt dit een *effectief* contact tussen de zorgverstrekker en de patiënt, wat de eigenlijke basis vormt van de arts-patiëntrelatie.

De Commissie benadrukt verder dat de termen “second opinion”/”tweede medisch advies” tot verwarring kunnen leiden, aangezien het voorgestelde aanbod geen enkel rechtstreeks contact met de patiënt inhoudt, maar louter een “second opinion” is, gebaseerd op de medische informatie die door de patiënt zelf ter

beschikking wordt gesteld. Het zou dan ook correcter zijn hier te spreken over een “tweede medisch advies op dossier” of “second opinion op dossier”.

Het bedoelde aanbod wordt geregeld in het kader van een privé verzekeringscontract tussen een verzekeraar en een verzekerde, waarop het contractenrecht van toepassing is en waarvoor de Commissie niet bevoegd is.

Uiteraard blijft de Wet Patiëntenrechten van toepassing op de relatie tussen de verzekerde en de zorgverlener die het tweede advies geeft. Het ontbreken van een persoonlijk contact tussen beide, doet hier geen afbreuk aan.

Ook al is een patiënt een contractuele relatie aangegaan in de zin zoals geschetst in de adviesaanvraag, er is niets dat hem belet om bij een andere dienstverlener van zijn keuze advies in te winnen (dus buiten het kader van deze verzekering).

Tot slot heeft de folder die wordt verspreid door de Christelijke Mutualiteiten het over “topspecialisten in hun vakgebied, gekozen op basis van hun expertise met betrekking tot uw aandoening”. Deze formulering kan de indruk wekken dat de kwaliteit van de eerste zorgverlener in twijfel wordt getrokken. Dit kan vragen oproepen inzake deontologie. Hiervoor is de Orde van Geneesheren bevoegd en zij heeft hierover reeds een advies uitgebrachtⁱ.

ⁱ Advies van de Orde van Geneesheren dd. 7 april 2011.